

Sygn. akt

III AUa 301/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **23 maja 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Roman Skrzypek (spr.)
	Sędziowie:	SSA Barbara Gonera SSA Urszula Kocylowska
	Protokolant	st.sekr.sądowy Anna Budzińska

po rozpoznaniu w dniu **23 maja 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **A. H.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek apelacji pozwanego organu rentowego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **21 lutego 2013 r.** sygn. akt **IV U 1313/12**

z m i e n i a zaskarżony wyrok o tyle, że przyznaje wnioskodawcy A. H. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 29 czerwca 2012 r.

Sygn. III AUa 301/13

UZASADNIENIE

wyroku dnia 23 maja 2013r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. decyzją z dnia

18 lipca 2012r., po rozpoznaniu wniosku z dnia 28 maja 2012., odmówił A. H. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, w trybie przepisów ustawy

z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Powołując ogólnie w podstawie prawnej decyzji przepisy w/w ustawy, organ rentowy stwierdził, że wnioskodawca nie spełnia koniecznej przesłanki nabycia prawa do dochodzonego świadczenia skoro- w świetle orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z dnia 13 lipca 2012r. - nie jest choćby częściowo niezdolny do pracy.

A. H. odwołał się od powyższej decyzji do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Kierując do Sądu prośbę o ponowne rozpatrzenie sprawy jego uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy, wnioskodawca podniósł, że od wielu lat choruje i jest niezdolny do pracy, dlatego decyzja ZUS jest niezgodna z faktycznym stanem jego zdrowia. Zaznaczył, że choroby, na które cierpi są chorobami nieuleczalnymi i postępują.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn, które legły u podstaw wydania zaskarżonej decyzji.

Zakład podał, że w celu ustalenia stopnia niezdolności wnioskodawcy do pracy lekarz orzecznik ZUS w dniu 27 czerwca 2012r. przeprowadził badanie lekarskie i stwierdził, że wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy do 30 czerwca 2015r. Z kolei komisja lekarska ZUS dokonując oceny niezdolności odwołującego do pracy stwierdziła w dniu 13 lipca 2012r., że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Jednocześnie pozwany organ rentowy sprecyzował podstawę prawną swego rozstrzygnięcia poprzez wskazanie na treść art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153 poz. 1227 ze zm.).

Podniósł również, że wnioskodawca pobierał zasiłek chorobowy od dnia 5 stycznia 2012r. do 24 maja 2012r. W dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy udowodnił wymagany 5- letni okres składkowy i nieskładkowy.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie, po rozpoznaniu sprawy, wyrokiem z dnia 21 lutego 2013r., sygn. akt IV U 1313/12 zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy A. H. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres dwóch lat , poczynając od 28 maja 2012r.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca ur. (...), z zawodu technik- mechanik, do 24 maja 2012r. pobierał zasiłek chorobowy.

W dniu 28 maja 2012r. złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Komisja lekarska ZUS w opinii lekarskiej z dnia 13 lipca 2012r. rozpoznała u badanego zespół parkinsonowski, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa bez ograniczeń ruchowych w remisji zespołów bólowych, cukrzycę typu 2 oraz nadciśnienie tętnicze i uznała, że aktualny stan zdrowia badanego nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy zawodowej.

Powyższe orzeczenie skutkowało wydaniem przez organ rentowy w dniu 18 lipca 2012r. - zaskarżonej w niniejszym postępowaniu decyzji odmawiającej A. H. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Celem zweryfikowania stanu zdrowia odwołującego Sąd Okręgowy w Rzeszowie przeprowadził dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych: kardiologa, neurologa, ortopedy i traumatologa, diabetologa i medycyny pracy.

W opinii z dnia 3 stycznia 2013r. biegły lekarz kardiolog uznał, że brak jest podstaw do uznania badanego niezdolnym do pracy, natomiast biegli z zakresu orto -

pedii i traumatologii, neurologii, diabetologii i medycyny pracy rozpoznali u skarżącego: chorobę P. w fazie nasilenia objawów, ostry zespół bólowy korzeniowy, cukrzyce typu 2, nadciśnienie tętnicze i stwierdzili, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy na dotychczas wykonywanym stanowisku pracy, a także zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Niezdolność ta ma charakter okresowy i ustala się ja na okres dwóch lat od daty złożenia wniosku.

Sąd wezwał organ rentowy do zajęcia stanowiska , czy w przypadku uwzględnienia opinii biegłych wniosek A. H. o rentę spełniałby wszystkie warunki do przyznania prawa do dochodzonego świadczenia.

(...) Oddział w R. w odpowiedzi poinformował, że wnioskodawca spełniałby warunki do nabycia prawa do renty określone w art. 57 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, bowiem legitymuje się wymaganym 5 letnim okresem składkowym i nieskładkowym w dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy, a ponadto niezdolność do pracy powstała w okresie ubezpieczenia.

Jak podkreślił Sąd Okręgowy - opierając się na opiniach biegłych (uznając tym samym dowód ten za w pełni miarodajny, tu przy podkreśleniu fachowości i zupełności opinii) - aktualny stopień zaawansowania schorzeń wnioskodawcy powodują częściową okresową na dwa lata niezdolność do pracy.

W ocenie Sądu I instancji biegli lekarze sądowi przedstawili rzeczową analizę zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, a wynikające z niej wnioski właściwie skonfrontowali z wynikami oględzin lekarskich wnioskodawcy.

W konsekwencji został wydany wyrok zmieniający decyzję organu rentowego i przyznający wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od dnia 28 maja 2012 r. na okres dwóch lat, w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 kpc.

Powyższe orzeczenie zaskarżył apelacją pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R..

Wyrokowi zarzucił naruszenie art. 57 w zw. z art. 12 i art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 153, poz. 1227 z 2009 r.) poprzez przyjęcie w okolicznościach niniejszej sprawy, że wnioskodawcy przysługuje renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 28 maja 2012r. na okres dwóch lat.

W związku z powyższymi zarzutami Zakład wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego, względnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W uzasadnieniu apelacji ZUS wskazał, że wnioskodawca pobierał zasiłek chorobowy od 5 stycznia 2012r. do 28 czerwca 2012r. i od 11 października 2012r. do 15 listopada 2012r. W ocenie Zakładu okoliczności te mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem zgodnie z art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS , ubezpieczony który pobiera zasiłek chorobowy nabywa prawo do renty z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie rozpoznając apelację organu rentowego zważył, co następuje:

Apelacja okazała się uzasadniona i wywoła skutek w postaci zmiany kwestionowanego nią wyroku, w zakresie dotyczącym okresu przyznanej przez Sąd I instancji –A. H. renty z tytułu niezdolności do pracy.

T.. Sąd orzekający w całości akceptuje ustalenia Sądu I instancji co do orzeczenia częściowej niezdolności do pracy, natomiast nie zaakceptował ustaleń co do daty początkowej przyznanego świadczenia.

Na samym wstępie zauważyć wypadnie, że Sąd Okręgowy w Rzeszowie przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe zmierzające do ustalenia, czy wnioskodawca jest osobą niezdolną do pracy, kiedy wystąpiła ta niezdolność i czy ma ona charakter trwały, czy czasowy.

Sąd I instancji rozpoznając istotę sporu tj. kwestię uprawnień wnioskodawcy do renty z tytułu niezdolności do pracy – nie naruszając przepisów postępowania i prawa materialnego dokonał trafnych ustaleń, że A. H. ma prawa do dochodzonego świadczenia.

Ustalenia te doprowadziły do rozstrzygnięcia, które zdaniem Sądu Apelacyjnego skutecznie podważone być nie może i apelacja organu rentowego tego ustalenia nie kwestionuje. Kwestionowana była data początkowa przyznanego świadczenia.

Art. 100 w ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS stanowi, że prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, z zastrzeżeniem ust. 2. Ust. 2 art. 100 zaś mówi, że jeżeli ubezpieczony pobiera zasiłek chorobowy, to prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku.

Wnioskodawca na rozprawie w dniu 23.05.2013 r. potwierdził, że zasiłek chorobowy pobierał do 28.06.2012 r.

Zatem, skoro A. H. pobierał zasiłek chorobowy do 28 czerwca 2012r., to prawo do renty należało przyznać od daty zaprzestania pobierania świadczenia tj. od dnia 29 czerwca 2012r.

Mając więc powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 kpc orzekł jak sentencji wyroku.